

Postaláda

Piti Ferenc „Pogány tendenciájú állam – és uralkodóellenes felkelések és összeesküvések I. István korában” című munkájáért díszretet kapott.

Reméljük, hogy hallgatóink szép eredménye ösztönzi a diákokat arra, hogy részt vegyenek pályaművekkel a két év múlva megrendezendő OTDK-n, illetve az ezt megelőző házi fordulón. Bárki pályázhat szabadon választott témájával, tanáraink segítséget nyújtanak minden érdeklődő hallgatónak. Az idei konferencián bemutatott dolgozatok a témájuknak megfelelő tanszékek könyvtáraiban találhatóak meg.

Nyerteseinknek gratulálunk!

A következő konferenciáig minden lelkes érdeklődőnek kitartó, sikeres kutatómunkát kívánunk!

-nosza-

Április 25-én a magyar nyelv hete alkalmából megrendezett diákköri ülésünkön *Kiss Jenő* (ELTE) láttuk vendégül: előadásában a nyelvjáráskutatás időszerű kérdéseivel foglalkozott. *Várhidi Gyula* (III. évf.) a nyelvjárásszigetek elvi kérdéseit is vizsgáló dolgozatából mutatott be érdekes részleteket.

Olvasói levél

Miközben olvastam nyelvészeti-irodalmi diákfolyóiratuk I. számát, öröm töltött el: üde, fiatalos szellemesség, újszerű hangvétel, az összefüggések remek meglátása, egyéni gondolatok villantak fel szüntelenül. Összefoglalva: gazdag, változatos, nagyszerű lehetőségeket magában rejtő diákfolyóirat indult 1991-ben Szegeden.

Piti Ferenc ötletes célkitűzései után Németh Miklós kijelenti: „Céljaim nem politikai jellegűek”, de oly szoros az összefüggés témája és a korabeli viszonyok között, hogy – szerencsére – nagyon rokonszenvesen politizál is, miközben remekül elemzi a káder-nyelvezet stílusficamait. Hártó Gábor fejtegetése a kódi nyelvjárásról nem eléggé meggyőző: törvényszerűséget ilyen töredékes hivatkozási anyag alapján nemigen lehet megállapítani. Kár, hogy Szécsi Gábor nyelvfilozófiai ismertetése túl szűkszavú ahhoz, hogy ezt az izgalmas kérdéskört nyomon tudjuk követni, és nem szemléltette legalább néhány példával, hogy miről is van szó. Figyelmet lekötő, érdekes a Nyelvművelés rovat: színes, változatos, ötletes és tanulságos! A leendő újságíró alakja rajzolódik ki Tamadi Rita riportjaiban. Sok félművelt, irodalomban – és egyebekben – járatlan újságírónk tartalom nélküli frázisait, félretájékoztatásait olvasva felüdülünk és reménykedünk, talán felné egy olyan új újságíró-generáció, amely a mai országos esüggédést prédikáló hamis próféták helyére léphet, és a lehető leghamarabb felválthatja a kádári múltból örökölt csoportot. Megszívleljük mindannyian azt a figyelmeztetést, amely Büky Lászlóval folytatott beszélgetéséből kiderül: „Az irodalom és a nyelvészet sokszor nem tud megenni a másik nélkül”. Ki kell még emelnünk Nagy Beáta érzékenyen finom, hajlékony nyelvű műfordításait is. Bordás Mátyás versei pedig egy eljövendő igazi költőt sejtetnek...

Dr. Vadász Géza

A beküldött kéziratokat megkaptuk, a bizalmat köszönjük. A szerkesztők által legjobbnak ítélt műveket – ígéretünk szerint – következő számainkban közölni fogjuk. A kéziratokat megőrizzük. Írásokat, véleményeket továbbra is várunk.

A szerkesztő